

Japonska robida

Japonska robida (*Rubus phoenicolasius*) mnogim našim vrtničkarjem in sadjarskim ljubiteljem ni nepoznana sadna vrsta. Gre za predstavnico rodu *Rubus*, v katerem je poznanih preko dvesto različnih vrst rastlin. Najbolj pomembni in razširjeni sadni vrsti tega rodu sta malina (*Rubus idaeus*) ter robida (*Rubus fruticosus*). Drugo ime za japonsko robido je japonska malina, ki je prav tako zelo pogosto poimenovanje te sadne vrste jagodičja. Nenazadnje to nakazuje na bližnji sorodstveni značaj rodov malin in robid. Ostala poimenovanja za japonsko robido so: japonska vinska jagoda, japonska rdeča robida ter rdečeščetinasta (rdečeščetinava) robida. Slednje poimenovanje je rastlina dobila po številnih žlezastih laskih, ki izraščajo na poganjkih ter na časnih listih plodov. Njihovo škrlatno rdeče obarvanje je rastlini dalo tudi latinsko poimenovanje – *phoenicus*, kar v prevodu pomeni škrlatno rdeč. Japonska robida izvira iz Kitajske, Japonske in Koreje. V Evropo in kasneje v Severno Ameriko je bila prinesena v drugi polovici 19. stoletja. Poleg okrasnega značaja je bil njen namen tudi žlahtniteljske narave v smislu križanj z malino.

Glede same vzgoje japonska robida ni nezahtevna rastlina. Sadimo jo na sončno in zavetrno lego. Tla naj vsebujejo dovolj organske mase oz. humusa. V prvem letu bo japonska robida naredila dokaj dolge poganjke. Te po končanem ravnem obdobju precej porežemo in na posameznem poganjku pustimo približno 8 očes. Naslednje leto bodo iz teh očes izraščali stranski poganjki s cvetovi. Julija in avgusta lahko pričakujemo oranžno rdeče plodove, premera 1 cm. Ti so sladko kislega okusa ter aromatični. Podobno kot pri malini so pri japonski robidi rodni tudi toletni poganjki, ki ne izraščajo iz lanskega lesa temveč iz podzemnega dela. Plodovi na teh poganjkih zorijo nekoliko kasneje ter postopoma. V kulinariki je uporaba plodov japonske robide raznolika. Sadeži so zelo primerni za presno porabo, prav tako pa tudi za zamrzovanje ter predelavo v marmelade in želeje. Japonska robida je glede samega načina rasti bolj podobna robidi kot malini, saj ne tvori številnih koreninskih izrastkov.

Glede oblike in barve plodov pa je japonska robida bliže malini. Plodovi so namreč okrogli in oranžno rdeči, poleg tega je tudi način obiranja plodov takšen kot pri malinah, kjer se meso plodov z lahkoto loči od njihovega stržena. Ker japonsko robido pogosto omenjamo v zvezi z malino in robido, jo nekateri zamenjujejo s tayberryjem, ki je njun križanec (malina x robida). Ob nakupu sadilnega materiala razlik med njima praktično ni, z leti pa so razlike dobro vidne. Plodovi tayberryja so v primerjavi s plodovi japonske robide bolj podolgovati, slednja pa ima za razliko od tayberryja številne rdeče laske (ščetine).

Boštjan Godec
Kmetijski inštitut Slovenije

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Na poganjkih ter na čašnih listih plodov japonske robide lahko opazimo številne rdeče žlezaste laske – ščetine. Do imena rdečečeščetinasta (rdečeščetinava) robida tako ni bilo več daleč. (foto: B. Godec)

Plodovi japonske robide tik pred zaužitjem. Strženova luknja je na plodovih dobro vidna. (foto: B. Godec)